

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan s petimi, izimki nedelje in praznikov, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsako leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsako leto 13 gld., za četrt leta 8 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Shod zaupnih mož v Ljubljani.

II

Noben slovenski list se ni postavil nasproti nasvetovanemu shodu na tisto odurno stališče, katero smo videli pri „Slovenca“. Mora biti pač pri njegovih gospodarjih zaslepljenosti mera polna, če mislijo, da, odkar so oni s škandalom pomešano govorili na prvem katoliškem shodu, ne bode nihče drugi več smel črtniti o krščanskih načelih, ali da bode zanaprej vsak moral molčati o narodnostnem načelu! Resolucije katoliškega shoda vendar niso „kóran“, pri čigar čitanju se nič ne bi misliti smelo? Da so popravila zmožne in potrebne, dokazal je „Slovenec“ sam in sicer s tem, da je dve leti po shodu na vse pretege blagoslovljal našo družbo sv. Cirila in Metoda, katero so bili ravno njegovi najožji priistaši na kat. shodu samem napadli s škandalom, kateri je tudi v resolucijah svoje sledove zapustil. Mi drugi smo pa koj iz začetka videli še druge nedostatke in slovenska glasila so imela žalibog takoj priliko konstatirati protinardne tendence resolucij, katerih prav zato narodno čut-če naše razumnost nikdar odobrilo ni. Danes po dveh letih sadu spoznanja nam še reči, da bodo naj slovenski politiki vodilo „krščanska načela“ po smislu „Slovenčevem“, to je brez načela narodnosti, nam reči, da tisti, ki se drže „krščanskih načel“, proglašeni na prvem katoliškem shodu, so izključeni od shoda zaupnih mož, — to je smešno-vrtoglava trditev!

Danes „Slovenec“, hvalo Bogu, samotari s svojimi nazori, kakor je samotaril pred dvema letoma. Cela vrsta slovenskih listov se je oglašila na naš nasvet glede zaupniškega shoda in ne le, da ga niso pobijali, temveč odobraval so ga in deloma celo navdušeno utemeljevali njegovo silno potrebo z novimi razlogi. Nihče se ni izpodbijal nad tem, da je nasvet izišel od naše strani, ali da znabiti za njim tiče tudi možje, ki pripadajo k narodno-napredni stranki. Najmanj pa je kdo ugovarjal zoper smoter, ki smo ga označili shodu s tem, da naj „v javnosti da veljavo načelu narodnosti kot neobhodno potrebemu in stalnemu vodilu slovenske politike in določiti točke narodnega programa ter taktiko za bližnjo bodočnost“. Kakor nam, je tudi tem glasilom za

stvar, to je za množico in iskreno razmišljanje našega položaja z narodno-političnega stališča in za primerne določilne ter bodrilne izjave. In jednoglasno je njih mnenje, da je shod zaupnih mož potreben, uprav sedaj jako potreben. Čujmo nekatere njih z razlogi!

„Novice“ so pisale: „Ugovarjati se ne dá, da je tak shod zlasti v sedanjem času potreben, ko so razmere tako daleč prišle, da naši poslanci na Dunaji že podpirajo nasprotnike naše vere in narodnosti. Tukaj je pač potrebno, da zaupniki slovenskega naroda dobro stvar prevdarijo in se izreko... Odlučno pa moramo biti proti temu, če se hoče z narodno-gospodarsko ali socialno politiko odtrgati naše narodno vprašanje... Tudi ne zadošča, da je kdo katoličan, temveč treba je, da je tudi narodnjak... Sploh marsikje pri nas zavladuje neka narodna mlačnost, kar smo videli baš pri vprašanju o uličnih napisih v Ljubljani... Sploh se pa goji nekaka lokalna politika... Po tej teoriji bi kmalu prav malo ostalo od našega narodnega programa... Pri taci razmerah je vsekako potrebno, da se snide shod slovenskih rodoljubov v Ljubljani, da določi podrobneje stališče k tekočim vprašanjem. Nasprotnik temu shodu more biti le isti, kateri se boji, da bi se zopet bolj ne poživila narodna zavest in ne uveljavila politika pokojnega dra. Bleiweisa, kateri v narodnih ozirih do zdajnjega ni poznal nobene prizanesljivosti... Na shodu se bodo pa morali v poštev jemati skupni narodni interesi... Tako je mogoče, da se dobi podlaga za skupno delovanje, ki je danes potrebnejše, nego je bilo kadar si bodi... Zato pa mi z veseljem pozdravljamo ta shod, ker se nadajamo, da pogladi ta shod pot k bližanju vseh narodno-mislečih mož in pokaže, da skupno delovanje je mogoče, ako se držimo trdno narodnega programa“.

Tržaška „Edinost“ se je posebno gorko zavzemala v treh člankih za nasvetovani shod in dokazovala njegovo nujnost z razkrivanjem občne opasnosti našega položaja. „Ali ni pri takih okoliščinah naravnost brezvestno početje, da nekateri naši rojaki tratijo vse svoje moči v borbi proti mlinom na veter — proti slovenskemu liberalizmu?“ „Edi-

nost“ je merila na to, naj bi se složili obe kranjsko-slovenski stranki, in „prvi korak do spametovanja pa bodi shod zaupnih mož, kakor ga priporoča „Slovenski Narod“. — Ko pa je čitala „Edinost“ odpoved „Slovenca“, vzdržala je vendar le trditev, da je shod potreben: „Vprašanje potrebnosti in primerne taktike nas bega neprestano in uprav zato bi bilo velekoristno in potrebno, da se snidejo trezni možje v resen pogovor.“ Nato je priobčila ves članek „Novic“ doslovno.

„Slovenski Svet“ se je mej prvimi izjavil in nekako prerokoval, da bode na nasvetovanem shodu „prostor le za zaupne može narodne stranke“... „Dobiček od takega shoda bi bil pri vseh nedostatkih vendar dovoljen. Shod bi nekako razkril, na kake strani smo že dozoreli in v čem smo še zaostali za drugimi. Novinstvo narodno bi razvidelo, katere točke potrebujejo še razoravanja in pojasnjevanja, in samo bi delovalo bolj v jednem in istem duhu... Shod zaupnih mož, kateremu bi pozneje utegnili slediti jednaki drugi shodi, bi dal nekako direktivo zastopnikom, dejateljem v obče in tudi narodnim novinarjem. Tako je uzrokov obilo, ki kažejo na potrebo in dobiček shoda zaupnih mož, ako bi se izvršil kmalu kje na Slovenskem.“

Goriška „Soča“ je tudi oduševljeno pritrdila sproženi misli, češ tudi, „kdo je dobre volje, se bo veselil tega shoda; kdor se pa ne briga za blaginjo naroda, marveč zasleduje le postranske sebične smotre, on ostane tudi zanaprej nepoboljšljiv grešnik. Na take ljudi se ne bomo smeli ozirati! Srčno na delo!“

In končno je Celjska „Domovina“, poudarjajoč navskrižje mej dvema slovenskima zastopoma zastran Ljubljanskih uličnih napisov, izjavila se: „Zato se čuti v mnogih slovenskih krogih potreba, zjediniti Slovence vsaj v glavnih narodnih rečeh, v postopanju za pridobivanje narodnih pravic... In vidi se nam, da tudi v Ljubljani izprevidijo, da je treba sloge, jednotnega voditeljstva, če ne, imeli bodo dobiček — Nemci. Naj se torej skliče in snide shod slovenskih zaupnih mož. Kar bodo sklenili, veže naj nas vse!“

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški spisala Ouida.)

XII.

(Dalje)

Ona ne odgovori ni besede in se zagleda v te pierrote, harlekine in domino, ki so pod njo vriskali in svoje burke uganjali.

— Jaz mislim, da se je on na lovu s Pavlom dobro zabaval? vpraša St. Louis hipoma.

— On se povsod na lovu dobro zabavlja.

„Tukaj za gotovo ni pravi groš“, si misli St. Louis in malo se sklonivši začne si ogledavati njen brokat s belimi lilijami.

— Divne li obleke! Je li dovoljeno to povedati?

— Nikakor ne! odgovori ona ujedljivo. Neprestani govor o oblekah priprost je in dolgočasen; žene, ki zabtevajo, da jim se hvali obleka, niso drugega nego žene, ki so se stoprav začele pristojno oblačiti in ki še zmerom niso sigurne svojega uspeha.

— Vi imate pravo kakor vedno — odvrne St. Louis smehljaje se in lahko se naklonivši. A včasih

se tako čudimo dovršenosti, da smo tudi nehoté in diskretni. Ne smete biti prestrogi.

— Človek mora biti strog, odvrne ona prezirno, društvo ni drugega nego boj mej žabami, kdo bode koga prekosil glede toalet in dolgovi.

St. Louis se nasmeje.

— Kaj veste vi o tem, gospa? Vi, ki ste nad tekmece in dolgov? Mimogrede, — Vi ste mi rekli, da bi radi imeli kako staro vazo od Pesara. Včeraj sem našel v Blaginovi prodajalnici dve tri, ki se vam bodo prav gotovo omilile, — iz neke stare lekarne v Veroni so — kdo ve, mogoče je, da je to upravo lekarna Romeovega lekarnarja; razun tega sem videl še nekaj lepega starega posodja...

— Naveličala sem se že kupovati take stvari.

— Naveličba vladanja! — nič novega. Kaj dela vaš Camille Odissot, kako so kaj uspele freske v vaši plesalnici?

— O tem še pojma nimam, — mogoče, da zlo.

— Mogoče. Upravo čudno je, da novodobne freske tako slabo uspevajo; čar in milota sta minila, moderni slikarji nimajo one potrebne lahkote risanja, vse je pri njih preobloženo s bojami in mažejo s čopičem, kakor zidarji z ometačo. Umetnost kakor književnost naše dobe izgublja se v malen-

kostih; velika globokomuna krasota grške drame in umbrijske freske, vse to je minilo in se izgubilo v brezbrojnih na drobno izdelanih vsakdanjostih in običnostih. Morda zato, ker je umetnost nehala biti duševna ali tragična, nego ker je domača, melodramatična. Grki niso poznali niti te domače niti melodramatične umetnosti, a prve italijanske slikarje navdahnjevala je vera, ki jih je — ako ni tako močata kakor dostojanstvo Fidijskega Zeusa*) — navduševala in vzviševala na višine, uprav nedosežne današnjemu ničemurnemu saducejizmu. Mimogrede, kadar bode vreme malo bolj ugodno — morate iti v Orvieto; vas še ni tam bilo, kaj ne da? Presodion od Signorellia — da veste. Kak pogan je bil ta umetnik v svoji duši! Oboževal je moško lepoto, kakor bi bil kak Grk; moral je biti izredno srečen človek, — malo srečnejši...

St. Louis vidi, da se kljuka na ložnih vratih miče in obmolkne; govoril je zgolj zaradi tega, ker je videl, da je ona preveč zlovoljna ali pa preveč umorna, da sama govori; vrata se odpro, in v ložo stopi delia Rocca, ki je utekel gostinji in njeni tovaršici.

— Ravnokar sva govorila o Orvietu, vi veste pa

*) Zevs-Jov, Jupiter.

Glasovi z Goriškega.

V Gorici, 5. novembra. [Izv. dop.]

(Naš deželni glavar. — Napisi pri sodiščih. — Naše porote.)

Zdaj nam je jasno, kako ulogo je igral naš deželni glavar ekselencja Franc Coronini v prečem vprašanju o napisih pri sodiščih na Primorskem. Neverjetno, a resnično je, da se je udal pritisku dveh istrskih poslancev svojega kluba in uporabil naposled ves svoj brez dvoma velik upliv za to, da se je rešila ta reč tako neugodno, kakor poročajo zadnje vesti iz merodajnih krogov. Skoro neumljivo se nam zdi, da se je dal tako daleč ustrahovati, da je proti svojemu prepričanju tekal od ministra do ministra, protestoval v imenu svojega koalicijskega klubčka proti dvojezičnim napisom. Ali naj bo to njegovo ravnanje še tako neumljivo in proti njegovemu prepričanju, nam je računati le z golim faktom in na tega podlagi uravnati svoje stališče nasproti njemu kot poslancu in deželnemu glavarju.

Naš deželni glavar ima v višjih krogih jako vplivno besedo. Zakaj to, je znano. — Ali tudi kot politik si je zagotovil do današnjih dni važno mesto v našem parlamentu. To merodajno mesto si je pridobil deloma po svojih osebnih odnošajih z višjimi krogi, a tudi vsled svojega trdnega stališča v deželi. Tu je doslej veljal vedno kot nekaka veljavna oseba, ki je „nad strankami“. V deželni in državni zbor je bil voljen od Italijanov in Slovencev; vsled tega je bilo doslej neomejeno njegovo stališče kot deželni glavar goriški. Taki odnošaji so višali njegov ugled in upliv v našem parlamentarnem življenju.

Zategadelj mora pa razdražiti vsakega Slovenca na Goriškem, ko vidi, da ta mož uporablja zdaj proti nam Slovincem oni upliv, kateri si je pridobil v velikem delu z našo pomočjo. In res je zavladovala v tukajšnjih slovenskih krogih velika nevolja proti deželnemu glavarju in z gotovostjo morem zatrditi ostalemu slovenskemu svetu, da goriški Slovenci bomo znali izvajati iz tega njegovega postopanja jedino mogoče posledice. Deželni glavar, ki se postavlja po robu z vso svojo močjo proti tako pravični vladni naredbi, kakršna je uprav ta o napisih, ne sme več računati na najmanjšo oporo na slovenski strani, pač pa sme pričakovati od naše strani odpor, kakoršnemu ni bil varen doslej. Kocka je padla in boj je napovedan! O nadaljnjem razvitku teh odnošajev bom seveda vestno poročal v „Slov. Narodu“.

Ko sem pisal svoje zadnje „Glasove“, nisem vedel, da v Trzinu so že več časa postavljeni tudi slovenski napisi. To pa le potrjuje mojo trditev, da je ministerstvo izdalo ob enem splošnem ukaz za vsa sodišča v mešanih okrajih na Primorskem. Zato lahko danes še z večjo gotovostjo lahko trdim, da smo to ministersko naredbo uročili mi v Gorici, ki smo javno, tiho in po legalnem potu zahtevali slovenskih napisov pri sodiščih.

Ali še nekaj važnega nam dokazuje ta slučaj. V Trzinu so bili postavljeni slovenski napisi, ne da bi se bil kdo spodbikal nad to novostjo; vse je molčalo, kakor v Gorici, in Trzin se ni podrl. Trzinčanje niso videli prav nikakega razžaljenja svoje

o tem več, nego jaz. Rekel sem gospé, da mora o Veliki noči iti v Orvieto, pravi St. Louis sklonivši se, da vzdigne klobuk pod stolom. Sedite na moje mesto, mon cher, samo za trenotek; vidim tam Salvarea, moram ž njim govoriti zaradi večerje — takoj se vrnem.

On gre z namero, da se ne vrne nazaj; na mostovži pride mej maskare, ki so ga takoj obkoljale in odvedle seboj v gnečo, kjer je mrgolelo ljudij, smejočih, kričečih in poskakajočih...

Della Rocca ne sede na njegovo mesto, nego na stol zadi za njo in jo prime oberoč za roko.

— Mari me nočete niti pogledati? zašepeče ji on.

Ona mu iztrga roko, dene krinko na lice in pravi nestrpljivo:

— Kako te maskare vpijejo! Kaj pač mislite, bode li gostinja še dolgo tukaj ostala?

Z najljubnejšo smelostjo in najnežnejšo spretnostjo ji odpne krinko in vrže jo proč od sebe, predno je mogla to zaprečiti.

Ona se hladno obrne k njemu in ga pogleda začudeno in gnevno.

— Gospod della Rocca! kako se drznete tako daleč? Dajte mi takoj krinko nazaj! (Dalje prih.)

narodnosti. — Še le zdaj, ko so začeli rogoviliti istrski Lahoni in ko so iredentovski listi že zasmejevali Trzinčane, ker niso ropotali tudi oni, še le zdaj, pravim, se je zbudil trziški mestni zastop in sklenil znano kolobocijo, katero so poslali v obliki spomenice ministerstvu. To je pa tudi vse, kar so naredili, kajti Trzinčanje sami se po ogromni večini prav malo brigajo za nedolžne slovenske napise in so le zadovoljni, ako jim Slovenci prinesejo kaj grošev. Večina želi mirnega življenja s Slovenci. — Le nekaj Lahonov dela tamkaj nekoliko krika. Tem na čelu je znani conte Valentini (takih grofov je mej Lahi v vsakem kotu), ki je bil načelnik porotnikom, ko so soglasno obsodili „Sočinega“ urednika. Ta mož je ob jednem načelnik „Lege Nazionale“, proti kateri je pisala takrat „Soča“ uprav v inkriminiranih člankih.

Znan je boj goriških Slovencev za pravično ureditev porotnih sodišč. Povod k temu so dale porotne razprave proti „Sočinemu“ uradniku, valed katerih so bile podane razne interpelacije v deželni in državni zboru ter pred kasacijskim sodiščem. Pred tem sodiščem se bo vršila valed zadnje obsodbe prizivna obravnava, ki bo velike načelne važnosti. — Pravosodni minister je priznal v drž. zboru, da so naše pritožbe opravljene in da glavni pogršek se dogaja pri sestavljanju letnega imenika porotnikov. Ali minister ni ostal le pri tej izjavi, marveč izdal je — kakor sem doznal iz gotovega vira — naredbo, da nepoznanje italijanskega jezika ni še nikak razlog za izključenje od porotniške službe. — Doznal sem tudi, da glavarstva pazijo na to, da pridejo v prvotni imenik vsi taki možje, ki imajo vse zakonite lastnosti za to častno službo. Tako na pr. se je prigodilo nekaterim županostvom, da so bila uradno poprašana, zakaj so izpustila nekatere možje, saj vendar plačujejo dosti izravnega davka. (To se je bilo zgodilo, ker so dotičniki prestari, bolni ali da ne znajo čitati in pisati.) Vidi se torej, da ima minister Schönborn dobro voljo. — Radovedni smo le, kako se bo obnašala ona komisija, ki bo sestavljala letni imenik. Vederemo! Sicer pa: boj do zadnje srage!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. novembra.

Istersko vprašanje.

Pri čem smo? Kdo bi to vedel povedati! „Agrarier Tagblatt“ sodi, da so smagali Italijani, da je grof Franc Coronini pobil Hohenwarta, da je Hohenwartov klub kapituliral pred Coroninjevcem, in pravi potem: „Ta poraz koalicije so prouzročili slovenski koalicijski poslanci. Vsa čast Klunu, ki se je to pot do gotove meje odločno potegnili za stvar in zastavil vse svoje sile; ker pa posamičnik ne more vsega storiti, bi ga bili morali drugi slovenski koaliranci krepko podpirati. Ako bi vsi slovenski koaliranci odločno se potegnili za dvojezične napise, bi ne bili zmagali iredentovci, ampak naredba pravosodnega ministra in z njo vlada. Upamo, da si bodo volilci slovenskih koalirancev to dobro zapomnili in o svojem času izvali primerne konsekvencije. Zlasti bodi štajerskim Slovincem priporočen gospod Miha Vošnjak, katerega ni cele sešije v drž. zbor in ki skrbi samo za to, da pridobi svojim listom kolikor več vladnega ovsa. Volilci „ravnatelja“ Povšeta naj mu pa dopovedo, da jim njegovo kričanje, hujkanje in razsajanje v državnem zboru nič ne koristi, če se v odločilnem trenutku zarije kakor kak krt. O vladnem svetniku Globočniku itak ni ničesar pričakovati, to je uteloseni burokrat, ki se trese na vseh udih, če kak minister le zamežika. O dvornem svetniku Šukljeju ni govoriti. Ta sedi v svojem kneževsko opravljenem stanovanju, ležečem v najlepšem delu Dunaja in gleda s svojega balkona zaničljivo na mimoidoče rveže, ki si niso znali pridobiti naslova in značaja dvornega svetnika. — Ker ministerstvo svoje naredbe pismeno še ni premenilo, želi rečeni list, naj se Hohenwartov klub v državnem interesu z vsemi silami potegne za isterske Slovence.

Volilna reforma.

Za danes je zopet določeno posvetovanje ministrov in zaupnih mož koaliranih strank glede volilne reforme. Kakor smo javili že pred štirinajstimi dnevi, je cesar določil gotov termin, do kdaj mora biti volilna reforma gotova. Dunajska „Deutsche Zeitung“ javlja, da je Windischgrätz v jedni zadnjih konferenc slovesno izjavil, da odstopi, če se ne doseže porazumljenje glede volilne reforme vsaj do Božiča.

Združena nemška levica

je sklenila, pomnožiti število svojih načelnikov. Doselej jih je bilo pet, odslej jih bo devet. Uzrok tej

premembji je v prvi vrsti nejedinstvo v klubu združenih frakcij, ki bodo zdaj vse zastopane v načelnstvu, potem neprijetnost dra. Russa, fakičnega vodje, ki bi na vsak način se rad dokopal kakega portfelja, in naposled tudi nezadovoljnost z vlado. Reči se mora: Minister Plener je bil do predčerašnjim absolutni zapovednik leveice, od tega dne pa ni več, stranka se hoče emancipirati od njega.

Vojno ministerstvo

je izdalo na vsa vojaška zapovedništva strog ukaz glede psovanja in trpinčenja vojakov. To je zasluga Mladoteha dra. Pacaka, ki je v delegaciji pojasnil razmere v vojski. Upajmo, da bo ministerski ukaz imel tudi kaj uspeha.

Vnanje države.

Rusija.

Predainočnim ob 7 uri zvečer se je truplo rajnega carja, ležeče v zlati krati, preneslo v Livadijsko cerkev. Pot je bila posuta s cipresnimi vejicami, ob straneh pa so stali kozaki z gorečimi plamenicami. Pred cerkvijo je nad 50 mašnikov, vsi v bogatih ornatih, pričakovali spreved, v tem, ko so zvonili vsi zvonovi. Na čelu spreveda je šel dvorni obrednik, za njim dvorni pevci, katerih petje se je veletastno razlegalo po bližnji okolici, za njimi šolarji in duhovščina, potem pa so vojaki, sami odbrani velškani, prinesli krsto, na kateri je ležal meč in cesarska krona. Za krsto so prišli car, carica udova, veliki knezi in velike kneginje. Ko je spreved dospel k cerkvi, postavili so vojaki krsto na tla. Pristopili so car in veliki knezi in lastnooročno nesli krsto v cerkev ter jo postavili na ručice pregrajene balustrade. V cerkvi se je s krste vzel pokrov in videlo se je truplo carja Aleksandra. Duhovnik je blagoslovil truplo, potem se je krsta zopet zaprla, car je s carsko rodovino zapustil cerkev in pri mrtvem gosudarju je ostala samo častna straža. Iz Livadije se prepelje truplo rajnega carja čez Simferopol, Borki, Harkov, Kurak in Orel v Moskvo, kjer se razpostavi v Arhangeljski katedrali. Dan prihoda naznanijo posebni glasniki. Določeni obred je veletasten. Na kolodvoru bo dotični vlak pričakal generalni guverner veliki knez Sergej z metropolitom in vojaškimi ter civilnimi dostojanstveniki. Car in veliki knezi bodo nesli krsto na voz. Spreved pojde na kremelj. Za obrednikom poidejo vojaki, dvorni služabniki, provincijalni zastopniki, kmetje, meščani, korporacije in mestni odborniki. Potem pridejo nosilci carjevih redov in za njimi duhovščina. Za vozom s krsto, kateri ob strani bo hodilo 60 kadetov s plamenicami, pridejo car Nikolaj, princ Walles in veliki knezi, v posebnih vozovih pa carica udova in velike kneginje, katerim sledi dvorne dame in dvorni funkcionarji. Car in veliki knezi ponesejo zopet krsto z voza v cerkev, in kadar se bo truplo prepeljalo v Peterburg, zopet iz cerkve v voz.

Najnovejši kurs.

Pravosodni minister pruski Schelling je podal ostavko, na njegovo mesto pride ravnatelj državne banke Koch, govori se pa tudi, da odstopi minister Bötticher in da pride na njegovo mesto minister Marshall. Potem bodo vsi važni portfelji v reakcionarnih rokah in začel se bo najnovejši kurs. Toliko je že zdaj gotovo, da je za vsako resno delo izvzemši reprezentacijo povsem nesposobni novi kancelar knez Hohenlohe samo nominalni kancelar, cesar bo vladal absolutno in minister Köller bo njegov pomočnik. Da je to resnično, se je pokazalo pri najnovejšem konfliktu mej cesarjem in Berolinskimi — umetniki. Cesar zna namreč vse in zato hoče imeti tudi v umetniških rečeh prvo besedo, in ima jo tudi, ker se Berolinski umetniki svoje lakajske servilnosti ne morejo otresti. V kaki drugi deželi je to nemogoče.

Kitajsko-japonska vojna.

Japonske vojske napredovanje je velikansko. Posrečilo se je, doseči zvezo mej obema japonskima vojema, tistim, ki je iz Korejske se pomaknil na Kitajsko, in tistim, ki se je pri Taljen-van waju izkrcal. Tudi cerniranje Port Arturja bo še ta teden gotovo. Zavzeli sicer Japonci te važne trdnjave še niso, kakor se je poročalo, a ubranila se jih ne bo. Kitajska pozna tudi svoj položaj. Kitajski poslanik v Londonu je naznanil zastopnikom veselih, da se Kitajska ne more več ustavljati in jih prosi intervencije, da doseže mir. Japonska zahteva, naj Kitajska direktno pri njej prosi miru.

Dopisi.

Z Dolenjskega, 1. novembra. [Izv. dop.]

(Pogled na Kostanjevico.) Že dlje časa pri našajo nekateri slovenski časniki dopise o nekotih prepirih v prebivalstvu mesta Kostanjevice. V njih se vodi polemika, katera pač nobenemu dolenjskemu narodnjaku ne dela veselja. Ta polemika pač ni na mestu, istotako pa tudi ne strankarstvo v Kostanjevici. Čas bi bil, da se povrne mir v to mesto! Približno pred 15—20 leti bilo je prebivalstvo Kostanjeviško po večjem v nemških rokah. Politični uradniki v Krškem in nemško misleči ljudje in Nemci v Ljubljani uplivali so na to mesto. Pokojnemu dru. Škoficu, ki je služboval kot sodni

pristav v Kostanjevici, posrečilo se je s pomočjo dra. Kocelija in nekaterih drugih mlajših mož, narodnemu načelu v Krškem in v Kostanjevici dati veljavo ter pridobiti prebivalstvo za narodno stvar. Pozneje delovali so drugi uplivni možje na to, da je postalo prebivalstvo Kostanjeviško skoraj popolnoma narodno, kakršno tudi biti mora, ker mej vsami meščani ni niti jednega Nemca. Pred kakima 2 letoma nastal je v tem mestecu razpor mej nekaterimi meščani in nekimi gospodi, od katerih je zahtevati, da s pametnim prevdarkom delujejo dalje na oni podlagi, katero so bili drugi z velikim trudom postavili. Meščanje Kostanjevice kakor tudi drugih dolenskih mest so prijazni ljudje, s katerimi se lahko izbaja. Poprejšaji nemški voditelji dolenskih meščanov bili so sila previdni, ravнали so ž njimi kaj lepo in si pridobili na ta način upliv. Zakaj mi ne bi delali tako? Z žal-besedami in predbacivanjem, kakor: „nemškutarji“ itd. ne koristijo stvari, temveč se jej le škoduje. Tako se povzdiga v časniških dopisih nek cesni mojster do take važnosti, kakoršna mu nikakor ne pristoja. Res je sicer, da se meša mož v vse mogoče stvari, ki ga nič ne brigajo. Novega cestnega zakona, ki je bil ravnokar uveden, cestni organi ljudem niso razstolmčili in ga ne izvajali z ono prizanesljivostjo, katera bi se morala javljati pri vseh novih zakonih, ki se šele uvajajo. Voznike se je tudi brez potrebe nadlegovalo ter se jim nalagalo kazni. Godilo se je to ravno takrat, ko se je največ vozilo iz Krškega v Novo mesto železje in drugo za dolensko železnico, torej ob času, ko je bilo na tej progi največ vožnje. Takrat naj bi bil vsaj vodilni inženir cestnim mojstvom zaukazal, da voznike z lepa podučje, kaj treba storiti ali opustiti. Vsakdo je uvidel, da bodo vožnje po glavni cesti Krško-Novomesto po otvorjenji železnice prenehale in bi se bilo s taktnejšim postopanjem prihranilo mnogo razdraženosti mej vozniki in drugim ljudstvom. Brez resničnega povoda so se vršile kazenske preiskave proti voznikom, sinovom dobrih kmetov, da prišlo je pri dveh celo do preiskovalnega zapora. Večina meščanov Kostanjeviških so dobri prijatelji kmetom, sami kmetujejo in od voznikov so mnogo zaslužili; bili so ti zaradi tega hudo jezni. To in pa posamezni razpori v čitalnici provzročili so v Kostanjevici razdraženost, ki se vedno bolj in bolj širi in je prebivalstvo razdružila že v dva ali celo v tri tabore; bati se je, da nam bode kmalu zopet s tako zvano „nemško“ stranko opraviti, če ne bo v kratkem miru. Obe stranki imata hujšake mej sabo. Vsi ti hujšaki naj dobro pomislijo, da iz družbinih preprirov lahko nastane naroden prepri, mislijo naj pa vedno tudi na to, da ima tudi najmanjše mestece veliko vrednost v borbi za pravice našega naroda. Priporočamo svojim poslancem, da naprosijo vlado, da naj nekemu cestnemu mojstru pokaže pot miru. Človek težko gleda, da bi se malenkosten uradnik, ki se živi iz davčnega zaklada, mešal v vse življenje katerega mesta, ter hotel v mestu, kakor je Kostanjevica, igrati ulogo, ki mu absolutno ne pristoja; nasprotno pa naj oni gospodje, o katerih se lahko trdi, da ljubijo narod z vso ljubeznijo svojega srca, z ostalimi someščani postopajo trezno; potolažijo naj meščanstvo Kostanjeviško — in bodisi tudi z žrtvo preklica vsega, kar se je govorilo in pisalo — in morda tudi s priznanjem svoje naglosti. Če se to ne zgodi, slabo bode. V tem mejebojnem razporu imajo korist le ljudje, katerim narodna stvar ni draga, in tudi oni, ki bi Nemštvu zopet radi pomogli na noge. Mir, sprava! Vzlasti pa naj se po časnikih ne razpravlja privatnih rečij. Prebivalstvo mesta Kostanjevice je narodnej stvari udano in bi bilo škoda, da bi ta narodnost trpela valed popolnoma osebnih preprirov. Zato še enkrat: mir! Gospodje obeh strank, storite konec razporu! V malem kraju izhajalo bode komaj, komaj jedno društvo, ne pa njih dvoje. Skušata naj torej stranki, da se združita čim preje, tem bolje!

Domače stvari.

— (Oso bne vesti.) Stotnik gosp. Martin Gantar premeščen je od domačega pešpolka št. 17 k pešpolku princ Arnulf bavarski št. 80 v Lvov.

— (Slovensko gledališče.) Jutri v petek se bo igrala podaljšem premoru „Mamzelle Nitouche“ pri navadnih cenah. Želeti je, da priljubljena opereta privabi prav mnogobrojno občinstvo v gledališče.

— (Italijanske demonstracije.) Istovski Italijani še vedno ne mirujejo. Ni dneva, da bi ne uprizarili kake demonstracije. Dne 5. t. m. so ire-

dentovci v Cattanovi imeli svoj dan. Zbralo se jih je nad 200, tako da so jih orožniki le iz težke razgnali. Klicali so „Ev viva l' Italia“ in grdili Slované. Sam c. kr. korespondenčni urad priznava to. To priznanje je uspeh Spinčičeve interpelacije, v kateri se je dokazalo, da zamolči korespondenčni urad vse, kar bi količkej pokazalo iredentistični značaj teh demonstracij. Če pa se je c. kr. korespondenčni urad poboljšal, ni se poboljšal oficijozni „Mattino“, ki hujaka Korminske prebivalce na upor bolj očitno še, kakor iredentovski listi. Ali se je po tem postopanju oficijoznega lista čuditi, ako morajo v Pranu vojaki po dnevi in ponoči stražiti dvojezično tablo pri sodišču in da je morala vlada poslati v Rovinj dve stotniji vojakov?

— (Društvo „Pravnik“ v Ljubljani.) Priredi v soboto, dne 10. t. m., ob 8. uri zvečer v prostorih Ljubljanske čitalnice svoj prvi društveni shod v tej sezoni. Odbor vabi k obilni udeležbi vse čast. g. člane in prijatelje društva.

— (Okrožnih zdravnikov kranjskih) zvršeni odbor — na čelu mu g. dr. Peter Defranceschi iz Novega mesta — je bil včeraj pri deželnem glavarju g. Deteli in deželnem odborniku g. dru. Vošnjaku kot zadevnem poročevalci ter jima razložil težnje okrožnih zdravnikov, ki merijo na to, da postanejo okrožni zdravniki tudi v disciplinarnem pogledu deželni uradniki ter dosežejo nekatere premembe glede potnin itd. Deputacija je odšla s prepričanjem, da je osobito g. deželni glavar naklonjen razodetim zdravniškim težnjam.

— (Električna razsvetljava v Ljubljani.) Kakor znan, izvolil je občinski svet Ljubljanski poseben odsek, kateri se bavi z vprašanjem o električni razsvetljavi v našem mestu. Včeraj so odpotovali štirje člani tega odseka in sicer gospodje: župan Grasselli ter občinski svetniki Hrásky, Seneković in Šubic v Trident, Solnograd, Dunaj, Budimpešto in še nekatera druga mesta, da si ogledajo tamošnje električne naprave ter ob uspehu teh ogledavanj poročajo omenjenemu odseku. Ker je tudi operat za napravo električne razsvetljave v Ljubljani že gotov, prišla bode ta zadeva menda v kratkem na dnevni red občinskega sveta.

— (Pogreša se) od noči od 29. na 30. oktobra pomožni uradnik tukajšnjega tovarnega skladišča južne železnice. Star je 31 let, sredeje postave, rjavih las in brk in enakih oči. Obleko je imel nastopno: temnosive hlače, temno plav telovnik, temnorjavo barvan sakó in črn trd klobuk. Nosil je tudi nov temnosiv menčikov, katerega pa je isti večer bržkone pozabil v kaki gostilni ali kavarni ali pa izgubil na cesti. Ker je mati pogrešanega v velikih skrbih, da se mu ni pripetila kaka nesreča, se vsakdo, kdor bi kaj vedel o pogrešanem, prosi, da to blagovoli naznaniti pod adresó S. M. Hrenove ulice št. 10. v Ljubljani.

— (Državna podpora.) Za dovršeni vodovod v vaseh Selšček in Begunje pri Cerknici je dovolilo poljedelsko ministerstvo državno podporo v znesku 4000 gld.

— (Akad. društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi v petek 9. t. m. svoje II. javno redno zborovanje. Začetek točno ob 8. uri zvečer; lokal: „Zum wilden Mann“ Jakominigasse.

— (Potrjen zakon.) Kakor poročajo nemški listi, je načrt zakona, ki ga je sklenil dež. zbor koroški, da se ločijo Kotlje in nekatere druge vasi iz občine Tolsti Vrh venderle dobil Najvišje potrjenje. Prvotna nasprotna vest se torej žalibog ni obistinila in so tako nasprotniki dosegli svoj namen, da oslabe narodno občino Tolsti Vrh in spravijo vsaj Kotlje in okolico v svojo oblast.

— (Potovalno predavanje.) Koroške kmetijske družbe potovalni učitelj dr. E. Kramar bode v nedeljo dne 11. t. m. predaval na Ledenici v zgornjem Ružu na Koroškem.

— (V proslavo petdesetletnice Simona Gregorčiča) je ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Prvaci priredila dne 4. t. m. veselico, ki se je obnesla v vsakem oziru izbornó. Vsa čast našemu vzbujenemu ženstvu. Vspored je bil zanimiv, petje krásno. Dvorana je bila natlačeno polna. Po veselici ni bilo konca navdušenih napitnic. Vesele se je udeležilo precej občinstva iz sosednih občin. Videti je bilo mnogo odličnih narodnih družin iz Dornberga, iz Vegrake, od Sv. Križa itd. Vsa slavnost, dasi prirejena v skromnih mejah, je jasno pokazala, kako čista in ljubi naš kraj dičnega pesnika Simona Gregorčiča.

— („Tržaški Sokol“) odpre v nedeljo dne 11. t. m. svoje nove prostore s primerno slavnostjo. Poleg vojaške godbe obsega vsopred več pevskih točk, katere izvaja novi mešani pevski zbor društva. Na novem odru se bode predstavljaj igrokaz, ki ga je priredil za to priliko g. Borovščakov. Vspored zaključí ples.

— („Podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju“) občni zbor bode v soboto dne 10. novembra 1894. v L. Mitzkovi restavraciji „zum alten Schottenthor“, I. Schottengasse 7. Začetek točno ob sedmih zvečer. Dnevni red: 1. pozdrav predsednika, 2. poročilo tajnikovo, 3. poročilo blagajnikovo, 4. poročilo pregledovalcev, 5. volitve, 6. slučajni predlogi. Ob 8. uri se začne zabavni večer „slovenskega kluba“. Vzpored je jako zanimiv. Pristop imajo samo povabljeni.

— (Hrvatsko-slovenski klub „Tomislav“ na Dunaji) priredi v petek dne 9. novembra t. l. II. skupščino. Lokal: „Hotel Nagler“ III. Rennweg 59. Početek ob 7. uri zvečer.

— (Vinska trgateg v Djakovu) je bila letos navzlic trtni uši tako obilna, kakor še nikdar doslej, odkar je biskup Strossmayer tam. Na 150 orah vinogradov se je pridelalo 4800 vedrov mošta. Že davno ljudje ne pomnijo tako bogate vinske letine.

— (Razpisana služba) Pri okrajnem sodišču v Cerknici se vzprejme pisar z mesečno plačo 35 gld. Probuje do dne 20. t. m. istotja.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Anton Žgur v Beli Cerkví na Dolenskem 3 krone; darovali so: gg. M. Špilar, učitelj; Jos. Fink in neimenovan vsak po 1 krono. — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Razne vesti.

* (Poškodovani partenou.) Kakor je dognal odsek veščakov, je Atenski partenon po poslednjih potresih precej poškodovan. Treba bode temeljitih poprav, za katere je arheološko društvo dovolilo potrebne denarne vsote.

* (Lepo šego) prinesli so Angleži iz Kitaja. Desertno sadje se namreč ne servira v posodah, nego se kar malo drevesce polno sadja postavi v lepih loncih na mizo. Raznovrstno sadje se da gojiti na takih pritlikavih drevescih v loncih in je tako gostje dobe popolnoma sveže na mizo.

* (Krvav upor.) V Hustu, v Zemplinskem komitatu na Ogerskem, so se kmetje uprli proti odredbi oblastva, da se za kužnimi boleznimi umrli pokopujejo na posebnem pokopališču. Ko bi se imel pokopati prvi mrtvec, so kmetje to zabranili, orožnike, ki so prihiteli mir delati, pa so napadli s kamenjem. Orožniki so dvakrat ustrelili mej tolpo napadalcev in je bilo 20 kmetov teško ranjenih, 4 pa so obležali mrtvi. Bati se je novih nemirov.

Brzjavke.

Dunaj 8. novembra. Mladočeska poslanca dr. Engel in dr. Kramar sta bila včeraj pri ruskem veleposlaniku knezu Lobanovu in mu v imeni poklicanih zastopnikov češkega naroda izrekla sožalje na smrti ruskega carja. Lobanov je bil zelo ginjen in je rekel poslancema, da bo z veseljem sporočil ruskemu carju ta izraz simpatij češkega naroda.

Dunaj 8. novembra. Uradni list je objavil imenovanje grofa Montecuccolija guvernerjem „Länderbanke“.

Dunaj 8. novembra. Ravnateljstvo Alpske montanske družbe je sklenilo pomnožiti delniško glavnico za 7½ milijonov goldinarjev.

Pariz 8. novembra. Pri pogrebu carja Aleksandra bo francosko vlado zastopalo posebno odposlanstvo pod vodstvom generala Boisdaffre in admirala Gervaisa.

Harkov 8. novembra. Po stari navadi se bo na ta dan, ko se pelje skozi mesto truplo umrlega, carja pogostilo na carjeve troške 7500 osob.

Novi York 8. novembra. Pri volitvah v poslansko zbornico je zmagala republikanska stranka. Deslej so imeli večino demokratje.

mistično. V soboto razpravljati bo zbornici o načrtu zakona glede skrajšanega posvetovanja o civilno-pravdnem redu. Po novem letu, po kampanji deželnih zborov, prinese finančni minister Piener pred zbornico načrt davčni reformi, katero bo po njegovih intencijah rešiti še pred državnim proračunom, tako da bo zasedanje poslanske zbornice trajalo do konca meseca junija. — Mogoče je pa tudi in celo prav verjetno, da se podere ves ta načrt. Koalicijske razmere so take, da nihče ne ve povedati, kaj se zgodi jutri.

Istersko vprašanje.

Minister Bacquehem je v svojem odgovoru na prvi interpelaciji glede isterskih napisov slovesno obljubil, da zadobi zadoščenja državni avtoriteti. Če misli vlada, da je žaljeni državni avtoriteti pridobila zadoščenja s tem, da je v Piranu in v Kopru napravila dvojezične napise, sicer pa mirno dopušča predrzne demonstracije raznih korporacij, skrbi ne zadostno za to, da se preprečijo poulični izgrede, in vtika v žep impertinentne brzojavke dež. glavarja Campitellija. Brzojavka Campitellijeva je višek nesramnosti, a nič se ne čuje, da bi bil mož podal ostavko, kamoli da bi ga vlada sama odstavila. V nobeni drugi državi bi vlada s tako ravodušnostjo ne gledala tega, zakaj Campitellijeva brzojavka je insulta. Iredenta pa nadaljuje svojo pot in Piranci nameravajo celo prouiti, naj se namesto dvojezičnega napisa napravi samonemšk. Ta petcija bo svedočila, da vodi Italijane samo sovraštvo zoper Slovence. Sicer pa sedaj ni več dvoma, da se revolucionarno gibanje isterskih iredentovcev podpira iz Italije, da, še več, da je moralno podpira sama italijanska vlada. Glasilo Crispijevo, Rimska „Reforma“ pravi polemizujoč z iredentovskimi listi: „Zahteva se, naj se Crispi obito in uradno potegne za isterske Italijane. Ne vemo, če vlada res ni nič storila, vsekakor pa je preveč modra, da bi to obesila na veliki zvon.“ Ta izjava Crispijeve R forme se tolmači splošno tako, da je italijanska vlada v prid isterskim Lihonom diplomatičnim potem intervenirala na Dunaju.

Položaj na Ogerskem.

Po ogerskih zakonih smejo javne shode sklicevati samo ogerski državljani in še ti le z dovoljenjem vade. Kossuth pa ni ogerski državljan in vzlic temu mu nihče ne brani prirejati shodov in klicati na boj za popolno neodvisnost Ogerske. Urok temu je, da se vlada boji za cerkvenopolitične predloge, katerih cesar še vedno ni sankcioniral. Kossuth agituje neposredno za vlado, obuja namreč pri dvornih krogih strah, da nastanejo homatije, če se ne ugodijo željam vladinim. Ždovski listi pravijo, da se cerkvenopolitične neredbe zaradi neke formalne napake še niso sankcionirale in tudi hrvatski ban grof Khuen-Hélervay se je izrekel v tem zmislu in v pogovoru s sodelavnikom časnika „Pesti Naplo“ tudi povedal, da ne ambicionira, postati načelnik ogerske vlade. Vzlic temu pa je položaj kritičen, ker vlada nima večine in je nikakor ne more dobiti v sedanji zbornici.

Vnanje države.

Aleksander III.

Pogreb carja Aleksandra bo ali dne 16 ali pa dne 18. t. m. Na ukaz carja Nikolaja se začne nabiranje dobrovoljnih doneskov za velik spomenik pokojnemu carju. Spomenik se postavi v Moskvi.

Nemčija.

Ko je pred kratkim nemški cesar obiskal Štetin, pozdravili so ga ondotali socialisti z veliko demonstracijo. Postavljeni so bili v špalir in kričali na vse grlo „Slava anarhiji“. Viljem je bil jeze izven sebe. Pa še druga stvar ga jezi — deficit. Pruska ima letos 40 milijonov mark deficita, kateri se bo pokrili s posojilom, a deficit narase še izdatno, če dovoli drž. zbor, kar misli zahtevati vlada za pomožitev mornarice. Pruska je bila pred Viljemom brez državnih dolgov, zdaj jih ima pa že precej. Kaj

čuda potem, da se maože socialisti kekor gobe po dežju. Reakcija je pa popolnoma zagotovljena. Novi drž. kancelar je izjavil, da to, kar predloži drž. zboru glede socialistov, je minimum tega, s čimur se more vlada zadovoljiti. Z drugimi besedami: če tega ne vzprejete, se drž. zbor razpusti. Tadi o tem ni več dvomiti, da uprizori Viljem državni preobrat, ako bi pri novih volitvah ne zmagal. Sicer pa se tega menda ni bati. Nemci niso rezljani iz lesa, iz katerega se delajo možje opozicionalci. Če pa bi se tudi ustava odpravila, bi s tem socijalistično gibanje na Nemškem še ne bilo ustavljeno. Preveč je že socialistov in z obratom bi se le doseglo to, da bi še prej prišel dan, ko bo obveljala populi volutas in ko bo masa narodova upila mogotcem na ušesa: Sic volo, s'c jubeo!

Dopisi.

Iz Podrage, 7. novembra. [Izv. dop.] (In zopet na naš deželni odbor.) „E pur si muove!“ vzklikoili smo prve dni preteklega meseca, videči, da je naš deželni odbor vled dopisa v „Slov. Nar.“ po desetih letih dne 2. oktobra 1894 rešil pritožbo občine Podraške; radovali smo se, da se je to še v 19. stoletji venderle do konca razmotala, dasi smo pri tem s sočasnim pomilovanjem opažali, da po dognani občini razpravi celih deset let se je prišlo do praviškega prepričanja, da deželni odbor ni pristojen stvari razsojati. Pa naj si bo to kakorkoli hoče, mi smo jako ugodno razpoloženi in to tem bolj, ker je isti slavni odbor vled istega dopisa v „Slov. Nar.“ v pohvalni vnemi istega dne nekoga, ki se je proti občinskemu računu za l. 1893 pritožil, z odlokom od 2. oktobra l. l., šte. 1722 obvestil, da bode svojega zastopnika v občino račun pregledat poslal. Dasi se ta obljuba še ni izpolnila, smo mi kljub temu dobre volje in čakamo... Nič manj zasluženja bi si pa naš deželni odbor ne pridobil, ko bi nam še neko zastarelo stvar rešil. Pred par leti uložili sta občini Podraga in Št. Vid na deželni zbor prošnji za podporo v svrhu naprave napajališča za ljudi in živino na Nanosu. Ti dve občini imata na Nanosu vse svoje gozdove in obsežne planine. Na teh planinah se mučijo kmetje ob najhujši poletni vročini cela dva meseca s košnjo sena. Kdor pozna počasno planinsko košnjo in kdor ve, da spravijo kmetovalci do 10 000 starih stotov sena z Nanosa; komur je znano, da morajo delavcem na Nanosu po noči ženske 2—3 ure daleč v goro hrano donášati, ter da morajo moški kosci, ki so se celi dan na solčni vročini ubijali, ponoči 2 uri daleč pod goro po vode zase ja za živino, ta me bode dobro umel. To so nadčloveške muke, in ti mučniki bi pač zaslužili boljše kakor kdo drug, da jih posadimo v zameno par mesecev za polno mizo v narodni pritanej... Ti reveži prosili so torej podpore. Kolikor se spominjamo, odkazal je bil deželni zbor ti prošnji deželnemu odboru v primerno rešitev. Toda kakor vse drugo, spi tudi to. Gospodje so pač prišli na katoliški shod v Vipavo slepit kmeta s sladkimi obljubami, kjer bi pa mogli v resnici kaj pomagati, kjer imajo moč in priliko v rokah, se pa ne ganejo, so neizprosni in ves katolicizem je onemogel. — Gospodje, vere se bodite našim trpinom ponujat; te imajo oni več nego vi; dajte jim raše kruha ter uplivajte na svoje ljudi v deželnem zboru oziroma odboru, da skoro odrežejo trpinom iz Podrage in Št. Vida košček trdega kruha. Prosite jih,

— Kaj to hasne? Dajte mi krinko.

— Morete li reči, da me ne ljubite?

Obotavljala je; ni hotela povedati istine, a zopet ni mogla, da bi kako laž izustila.

— Tega nisem rekla, zamrmra. Zaabiti, ko bi bilo drugače, — a tako, kakor stoje stvari, — je to brez koristi.

Ta polovična izjava bila je dostatna, da mu razveže jezik in ga vzpodbudi na goreče nagovarjanje; a vso tisto njegovo zgovornostjo, ki je tako zelo prirojena njegovemu jeziku, ji odkrije srce in jo obsiplje s prošnjami, rotnjem in uverjanjem, kar je le najbolj mogel; dal ji je vsa sladka imena, kar jih premore leksikon ljubezni, opisoval ji je slasti prave in mejebojne ljubezni toli ognjevito in navdušeno, da se je vsa tresla kakor šiba na vodi, očital ji je njene kaprice, njeno hladnost in sebičnost, da so ji te besede zadale bol, kakor udarci šibe, rotli jo je pri ljubezni, ki jo goji do nje, da se je nima in kakor prikovana vsa udala struji razkošnega čustvovanja, ki je tako ugodno obmamlila vsa njena čustva.

(Dalje prih.)

naj nikar ne čakajo še 10 let! In želeli bi, da bi deželni odbor ti prošnji z isto gorečnostjo in skrupuloznostjo rešil, kakor je pred par leti izvestne pritožbe reševal.

Domače stvari.

— (Ljubljanski občinski svet) imel bo v soboto, 10. novembra, ob 6. uri zvečer mestni dvorani seji. Dnevni red: I. Oznaniła predsedstva. II. Šolskega odseka poročilo a) o prošnji odbora okrajne učiteljske knjižnice Ljubljanske za podporo v svrhu naprave posebnih strokovnih katalogov; b) o mestnega šolskega sveta dopisu glede zvišanja redne dotacije okrajni učiteljski knjižnici in dovolitvi doneska za vezanje knjig; c) o prošnji šolskega vodstva na Barji glede dobave pitne vode. III. Stavbinskega odseka poročilo a) o ponudbi Accetovi glede odstopa nekoliko njegovega sveta ob Šmartinski cesti; b) o prizivih v stavbinskih stvareh. IV. Finančnega odseka poročilo a) o mestne blaginice stanji konci junija 1894 in o porabi dovoljenih kreditov; b) o nakupu in razdelitvi Vabičeve knjižice o varstvu koristnih ptic; c) o potrebi preosnove mestnega loterijskega posojila vsled padle obrestne mere; d) o mestne občine računskih zaključkih za 1893. leto. V. Poročilo o prošnjah za vzprejem v občinsko zvezo (v tajni seji.)

— (Drž. poslanec prof. Spinčič) je odpotoval z Dunaja v svoj volilni okraj z namenom, prirediti nekoliko ljudskih shodov, na katerih bodo imeli Slovenci in Hrvatje v Istri priliko izreči se glede dvojezičnih napisov.

— (Slovensko gledališče.) Opozarjamo na današnje predstavo mične operete „Mamselle Nitouche“. Cene so navadne. — V nedeljo dne 11. t. m. bodeta dve slovenski predstavi in sicer popoldne ob polu štirih na mnogostransko zahtevanje „Mlinar in njegova bč“, pri zdatno zvišanih cenah (predplačni sedeži nimajo veljave) z gosp. Inemannom in gđ. Slavčevom v naslovnih ulogah, zvečer pa se ponovi veseliga „O ti moj žel“, ker zaradi boleznj gđne Towarnicke ni mogoče dati nameravane operne predstave.

— (Konzertni abonement pri „Glasbeni Matici“) dela mnogim rodoljubom pregla-vice, ker dotičnim vabilom ni priloženih primerljajocih cen za neabonovane koncerte. — Abonement opravičujoč jedno osebo za tri redne koncerte stane za: cercle 6, sedež I. reda 4.80, II. reda 3.60, III. reda 2.40 gld. Ti sedeži pa so za neabonovance nastavljeni na posami koncert menjajoče, za cercle z 3.00 — 2.50, I. 2.40 — 2.00, II. 1.80 — 1.50, III. 1.20 — 1.00 gld., skupno torej cercle 7.50. I. 6.00, II. 4.50, III. 3.00. gld. in znaša mej njimi v treh koncertih in mej abonovalnimi cenami razloček najmanj 1.50, 1.20, 0.90, 0.60 gld. ali najmanj 20%, na sedež in red. Abonement, opravičujoč rodbino treh oseb za tri redne koncerte, stane za: cercle 15, sedež I. reda 12, II. reda 9 III. reda 6 gld., mej tem ko bi take rodovine plačale za omenjene koncerte neabonovane najmanj: cercle 22.50, I. 18.00, II. 13.50, III. 9.00 gld., ali ako bi bile osebe posamično abonovane, cercle 18.00, I. 14.40, II. 10.80, III. 7.20 gld. Torej je v prvem slučaju razloček najmanj 33% v drugem pa še 27% (s prvotnimi 20%). — Za vsako nadaljnjo osebo v rodbinskem abonementu je plačati na koncert po 1 gld., kar znači za to osebo za cercle najmanj 60%, I. 50%, II. 33%, III. 0%, razločka. Poleg teh gmotnih ugodnostij pa je abonementom na voljo da si zbere za posami koncert po poljubnosti sedeže v abonovanem redu, in to pomeni marsikomu za poset koncertov malo da ne vse, kar zahteva od rediteljstva ozirom osebnih ugodnostij. — Toliko v pojasnilo!

— (Ujeta tatinska družba.) Mestna policija Ljubljanska prišla je te dni na sled nevarni tatinske družbe, katere je imela velik depot v Glincah (poleg Bubenčka) pri Ljubljani pri 70 let stari Katarini Kušar. Pred tremi tedni bilo je krojaču Rusu z Bleda v tukajšnji gostilni Janeza Košenine na Marije Terezije cesti ukradeno raznega krojaškega blaga v vrednosti nad 80 gld. Po daljšem zasledovanji poizvedela je mestna policija, da se to blago nabaja pri omenjeni Katarini Kušar na Glincah, kjer se je včeraj v navzočnosti preiskovalnega sodnika gospoda Wengerja po žandarmeriji in mestni policiji izvršila hišna preiskava, ki je imela nepričakovan uspeh: našlo se je ne samo krojaču Rusu ukradeno blago, ampak tudi tolika množina drugega

Vsa njena prejšnja zmedenost jo je zapustila in njeno staro nonšalantno in hladno vedenje se je vrnilo.

— Spozabili ste se, vse je norost, — vi morate vedeti; zatekli ste me v takem času, ko sem se udala neki slabosti. Ali zdaj je dovolj. Dajte mi krinko in odvedite me k moji kočiji!

— Ne!

On se nasloni na vrata in zre vanjo hladno in ponosno; smrtna bledoba se je pokazala na njegovem lici, s katerega je zginil zanos, pričakovanje, radost, in ki je zdaj kazalo silni notranji boj jedva obrzdane strasti; bilo mu je znano, da ljubi svet, ob jednom pa je mislil, da njega ljubi še bolj. Tako je stal neodločen in gledal prekrasno to ženo, odkopčani zlati collier in bele lilije njenega brokata, ki so se lesketale v tmíni; z največjim naporom premagal je sebe in vsa bridka čutila, ki so zdaj napolnjevala njega dušo, ki izvirajo iz vsake globoke ne premagane strasti.

— Počakajte še malo, izpregovori, ko je pristopila k vratom. Morete li reči, da me ne ljubite?

Zopet se pokaže tista rdečica na nje obrazu.

brez dvojbe ukradenega blaga, da so ga naložili pet velikih vozov ter ga prepeljali k deželnemu sodišču. Med ukradenimi stvarmi nahaja se najraznovrstnejša obleka, jedna mašni plašč, srebrne žlice, svetilniki, nagrobni venci s trakovi itd.; tatovi ukradli so vse, kar jim je prišlo pod roke. Našlo se je tudi čez petdeset zastavnih listov kranjske hranilnice, kjer so tatovi zalagali razne efekte; večina založenih efektov je že zapala. Da toliko tatvin ni mogla izvršiti jedna oseba, je umevno; vsekako je morala imeti tu svoje skladišče velika, dobro organizovana tatinska družba, dobro vedoč, da je tam mnogo varnejša, nego li v mestnem teritoriju. Dobro bi storili vsi oni, ki so bili v poslednjih letih okradeni, da si ogledajo ukradeno blago, ki se kje običajno razstavi, ker se bode lahko marsikaj še dobilo nazaj. Katarino Kušar, pri kateri so se skla; dale ukradene stvari, so takoj aretovali ter v teku včerašnjega in današnjega dne še šest drugih oseb, o katerih je opravičen sum, da so sodelovale pri teh tatvinah. Preiskava se nadaljuje ter je pričakovati še nadaljnjih odkritij.

— (Umrl je) v Št. Vidu nad Ljubljano akademični slikar in posestnik g. Miroslav Tomc v 43. letu svoje dobe. N. v m. p.!

— (Goldinarskih bankovcev) je bilo koncem oktobra meseca samo še 24 $\frac{1}{2}$ milijona v prometu. Od konca meseca julija se je torej vzelo iz prometa blizu 35 milijonov teh bankovcev. Poleg tega je prišlo iz prometa za 9 milijonov goldinarjev državnih bankovcev po 5 in po 50 gld., ki so se nadomestili z bančnim papirnatim denarjem. Zdaj je v prometu za 322 $\frac{7}{8}$ gld. državnih bankovcev.

— (Na včerašnji živinski semenj) v Ljubljani se je prignalo 386 konj in volov, 314 krav, 44 telet, skupaj 744 glav. Kupčija je bila sploh srednja; zunanjšega kupca ni bilo. Da ni bilo bolj živahne kupčije, temu je vzrok, da bo 19. t. m. veliki semenj.

— (Litjske tamburašice) 14. Litije se nam piše: Tukaj se vadi osem gospic v tamburanju pod spretnim vodstvom učitelja gosp. J. Bartla iz Šmartnega pri Litiji. Naše vrle tamburašice so imele le še malo vaj, a so že, kakor čujemo, lepo napredovale. Upamo, da jih bomo kmalu slišali javno. Živele!

— (Tujci) V minolem poletju je bilo tujcev v Jesenicah 65, na Savi 40, na Planini 255, v Kranjski gori 37, v Beli peči 56, pod Korenom 16, skupaj torej v imenovanih gorenjskih letoviščih 468 tujcev, med njimi 21 inozemcev. Večina teh tujcev je obiskala Golico, iz Mojstrane in Dovjega pa je naredilo 92 oseb izlete v gorenjsko gorovje okoli Triglava. — V Radovljici je bilo v minulem poletju 105 tujcev, v Lescah 12, v Poljčah 62 in v Begunjah 52. V poslednjih dveh krajih je 110 postelj za tujce na razpolaganje. — Na Golici je bilo 243 oseb (177 moških in 66 žensk). Največ jih je bilo dne 22. julija, namreč 32 oseb.

— (Vinska letina v ormoškem okraju) je bila precej slabša od lanske. Letošnje vino pa je prav dobro. Mošt se je prodajal po 20 do 24 kr., v boljših goricah pa po 24—30 kr. liter.

— (V kleti utonila) je v Radgoni 18-letna hči Leopolda Lamprehta. Šla je v klet, kjer je hišni studenec. Ko je hotela zajeti vodo, padla je s škafom v vodnjak in utonila.

— (Zasluzeno priznanje.) Predvčerajšnjim je posebna deputacija Tržaških Slovencev izročila odvetniku g. dr. Gustavu Gregorinu v Trstu zlato uro s primerno verižico in z napisom „Prvoboritlju za slovanske šole v Trstu dr. Gustavu Gregorinu. — Tržaški Slovenci 1894.“ Ta lep spomin so Tržaški Slovenci poklonili g. dr. Gregorinu kot izraz hvalečnosti za njega neumorno delovanje v prid slovenski šoli v Trstu. Res je, vsa čast tako požrtvovalnemu in vestno delujočemu rodoljubi!

— (Italijanske demonstracije.) Sedaj se je hujkanju italijanskih listov, iredentovskih in oficijoznih, uklonil tudi obč. zastop Kormiški in sklenil protest zoper dvojezične napise.

— (Telovadno društvo „Tržaški Sokol“) priredi v nedeljo dne 11. novembra 1894. v novi društveni telovadnici otvoritveno slavnost. Pri slavnosti sodeluje: vojaška godba c. in kr. pešpolka Princ Hohenlohe-Schillingfürst št. 87., mešani pevski zbor „Tržaškega Sokola“ in dramatični odsek. Vstopnina: Za člane in njih družine 30 nč., za nečlane 60 nč.; sedeži prvih vrst 30 nč., ostali sedeži

20 nč. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Preplačila se hvaležno sprejemajo. Vpored: 1. Popotnica: „Napreji“, svira vojaška godba; — 2. „Pozdrav“, govori starosta, brat dr. Gustav Gregorin; — 3. H. Satner: „Na planine“, mešan zbor z bariton-samospevom, poje pevski zbor Sokola; samospev poje g. Iv. Kragelj; — 4. Ammer: Overtura „Straža kraljice“, svira vojaška godba; — 5. M. Vilhar: „Mornar“, samospev za bariton s spremljevanjem glasovirja, poje g. Iv. Kragelj, na glasovirju spremlja g. V. Furlani; — 6. Blažke: „Potpourri narodnih pesnij“, svira vojaška godba; — 7. F. S. Vilhar: „Uzor“ poje mešani zbor „Tržaškega Sokola“; — 8. Zeller: Pesem iz operete „Obersteiger“, svira vojaška godba; — 9. *.: „Umor v ogljarskih ulicah“, šaloigra v jednem dejanji; — 10. Ples, pri katerem svira vojaška godba.

— (Kmetijska in vrtnarska družba za Trst in okolico) je imela svoj tretji shod v Rojanu v prostorih posojilnega in konsumnega društva. Predsedoval je posl. g. J. Gorup. Navzočih je bilo več odličnih rodoljubov, med njimi tudi poslanca g. Dolenca in Vatrovec. Izmed okoličanov so se obilno udeležili Rojanci, iz družib krajev pa jih je bilo manj. Tajnik g. Germek je poročal o dosedanjem uspešnem delovanju. Družba šteje že 140 udov, kateri dobivajo zastoj list „Kmetovalec“. O umnem gospodarstvu je predaval gosp. Piščanec in se je njegovo predavanje vzprejelo z odobravanjem. O kmetiskem stanu in o potrebi pouka je govoril g. Iv. Bolé in izrekel željo, da se okoličani bolj tesno oklenejo toli koristne družbe. Ko so se vzprejele nekatere resolucije, se je zaključilo zborovanje.

— (Odlikovana hrvatska kolesarica.) Pri beikliški dirki v Pragi je dobila pri ženski dirki Zagrebčanka gđ. Alica Kindesberger prvo nagrado, to je svetinjo iz granat in srebrni service. V Podebradu je dobila v tekmovalju s gospodom Kratochvilom drugo nagrado, svetinjo iz granat.

— (Vas v nevarnosti) Kakor poročajo Rški časopisi, je mala vas Grabovo poleg Reke zopet v nevarnosti, ker je začela pokati zemlja in se udirati. Grabovo ima samo 14 hiš in okolu 70 prebivalcev. Razpokale so 4 hiše. Z Reke je odšla komisija na lice mesta, da ukrene, kar je potreba za varnost prebivalcev. Najbrž bodo morali ljudje vas zapustiti.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal:

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: G. Fran Trček, posestnik in mestni odbornik v Ljubljani 55 kron po gospe Emi Abramovi v Trstu. — Živela rodoljubna pošiljateljica in rodoljubni darovalec in nju nasledniki!

Razne vesti.

* (Nadežda Slavjanska) bode v kratkem zopet koncertovala s svojo družbo v raznih avstro-ogerskih mestih. Spremljujeta jo tudi nje sestre Jelena in Olga, obe izborni pevki. Prvi koncert utegne biti sredi bodočega meseca na Dunaji.

* (Zola in papež Lev XIII.) Navzlic temu, da je sv. Oče odklonil prošnjo Zolimo in baje celo zaukazal, naj se strogo pazi, da se francoski romanopisec ne pomeša mej kako skupino romarjev, katere vzprejemlje papež, se Zola poganja še naprej, da bi ga sveti Oče vzprejel. Izjavil je, da boče v bodočih natisih romana „Lourdes“, ki je na indeksu prepovedanih knjig, izpremeniti nekatera mesta.

* (Hitrost ni čarobija.) Iz Benetk se poroča nastopna dogodbica. Ob 4. uri popoldne je dospela vest o smrti ruskega carja v Benetke. Ob 5. uri je predložilo ravnateljstvo gledališča Malibran pri cenzuri igrokaz „Smrt Aleksandra“. Ob 6. uri pa je že imelo odlok, da se predstavljaje igrokaza ne dovoli.

* (Lastnik „Times-a“) John Walter, glavni lastnik svetovnega lista „Times“ je umrl v Londonu v visoki starosti. Bil je nauk ustanovitelj tega najuglednejšega angleškega časnika.

* (Velikansko uro.) kakor jej ni jednake na svetu, so postavili v mestni hiši v Filadelfiji. Plošča s številkami ima 10 angleških vatlov v presežku, kazalec za minute je dolg 4, za ure pa 2 $\frac{1}{2}$ vatla. Zvon, na katerem se bijejo ure, tehta 50 000 angleških funtov. Navija se ta kolosalna ura s posebnim parnim strojem.

Književnost.

— „Prosvjeta“ ima v št. 21. nastopno vsebino: Osveta ljubavi. Pripoveda Ladislav Z. Ladanjski; — Omer-beg i Aisha. Slike iz sarajevskega života. Napisali Osman Aziz; — Minka. Pripovest iz ribarskega života, piše Stjepko Ilijić; — Prevario Cesara. Priča A. Tentor; — Naše slike iz Boke; — Klarica iz župnoga dvora. Seoska pripovijest Česki napisao J. L. Hrdina; preveo Stjepan Karlov; — U oči dušnoga dana. Spjevao Josip Milaković; — Skupina Rendčevih radnja; — Zaboravljenim. Spjevao S. Gregorčič. Preveo dr. A. Harambasić; — Voltaire i Frdrik Veliki. Po T. B. Macaulayu. Preveo V. Krišković. — Opis slike: Kneževska palača u Dubrovniku; — Carinara u Dubrovniku; — Sv. Krištofor; — Loggia u Hvaru; — Menčetičev toranj u utvrdah Dubrovnika; — Srebrni lies sv. Šimuna u Zadru; — Narodno kazalište; — Mramorna Venus. Spjevao Silvije Str. Kranjčević; — Listak. — Slike: Sv. Krištof prenaša Isusa. Slika Petra Stachiewicz; — Kneževski dvor v Dubrovniku; — Toranj Menčetića u utvrdi Dubrovnika; — Carinara u Dubrovniku (Dogana); — Brauje maslina u Dubrovniku; — Skupina Rendčevih radnja; — Na dušni dan. Slikao František Novak; — Berba u Spljetu; — Loggia u Hvaru; — Lies sv. Šimuna u Zadru; — Madonna della Scarpello u Boki.

— „Vatrogasac“ ima v št. 21. nasledno vsebino: Vatrogasna zastava; — Pritiskalne cevi; — Nadgrobno slovo Pavlu Hatzu; — Iz vatrogasnih društava; — Pavao Hatz; — Naši dopisi; — Domače i različite vesti; — Vatrogasna književnost.

Brzobjavke.

Dunaj 9. novembra „Vaterland“ pravi glede mojega poročila o intervenciji grofa Hohenwarta pri pravosodnem ministru zaradi primorskega vprašanja, da dvomi o njega resničnosti. Pooblaščen sem z najkompetentnejše strani izjaviti, da je moje poročilo doslovno povsem resnično, in pristaviti, da je grof Hohenwart interveniral, ko je bil to posl. Povše v klubu z vso odločnostjo zahteval in zažugal, da bodo on in tovariši njegovi izvajali konsekvencije, če bi se ustavila izvršitev Schönbornove naredbe. Poslanca baron Morsey in dr. Ebenhoch sta se pridružila tej deklaraciji.

Dunaj 9. novembra. Mej vlado in koaliranimi voditelji se je glede volilne reforme dogleda jedinstvo v tem oziru, da se ustanovi posebna kurija delavcev, katera bo po delavskih zbornicah volila 23 državnih poslancev.

Dunaj 9. novembra. Posl. Šuklje je bil včeraj v avdijenci pri cesarju zahvalit se za imenovanje dvornim svetnikom.

Dunaj 9. novembra. Včeraj so se začela pogajanja trgovinskega ministerstva z zastopniki družbe južne železnice zaradi podražavljenja južne železnice.

Peterburg 9. novembra. Včeraj se je pripeljalo truplo rajnega carja v Sebastopol, od koder se je odpeljalo v Mosko.

Rim 9. novembra. V Borghettu so anarhisti ponoči vlomili v mestno hišo, polili pohište s petroljem in je užgali. Poslopje je zgorelo do tal. Policija je zaprla šest sumnih oseb. V Riminiju je na javnem trgu razpočila dinamična bomba. Materijalna škoda je velika. Dva občinska uradnika sta bila lahko ranjena. Policija je zaprla pet znanih anarhistov, katerih jeden je imel pri sebi z dinamitom napolnjeno steklenico.

Bruselj 9. novembra. V hiši Namurskega župana Charlierja je razpočila velika bomba. Župan, žena njegova in štirje otroci so nevarno ranjeni, županova hiša se je povsem zrušila.

Narodno-gospodarske stvari.

— Zagotovitev kuhinjskega orodja in bolničnih potrebščin. V namen zagotovitve kuhinjskega orodja in bolničnih potrebščin za l. 1895 za vojaške zdravstvene zavode v okolišu ces. in kr. 3. voja in sicer za garnizijsko bolnico št. 7 v Gradcu, 8 v Ljubljani, 9 v Trstu, četne bolnice v Gorici, Celovcu, Mariboru in Ptuiju, potem bolniške hiše v Celju, Trbižu in Beljaku, vršila se bode dne 20. novembra 1894 ob 10. uri popoldne pri garnizijski bolnici št. 7 v Gradcu ponudbena obravnava. Ponudbe je vložiti do gori imenovanega dne pri c. in kr. garnizijski bolnici št. 7 v Gradcu. Podrobnosti in seznam predmetov, katere je zagotoviti, pogledajo se lahko tudi v pisarni trg. in obrtniške zbornice Ljubljani.

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.
V ponedeljek 12. novembra t. l.
v deželni redutni dvorani
I. REDNI KONCERT
pod vodstvom koncertnega vodje gospoda
M. Hubada.
Začetek točno ob 8. uri zvečer.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:
8. novembra.
Pri **Slonu:** Kolmann, Scharipa, Weil, Swaplek, Hill-
reich, Gregorič, Barasch, Ansterlitz, Lustig, Schupp, Oester-
reicher z Dunaja. — Schwarzkopf, Töpfer iz Linca. — Wa-
konig iz Litije. — Huber iz Grada. — Astolfi iz Trsta. —
Kunovar iz Zagreba. — Thurn iz Ljube. — Schmidinger,
Kenda iz Kamnika. — Strundhoff, Lerachini, Dejak iz Pole.
— Andoljšek iz Drage.
Pri **Mali:** Holler, Horn, Neumann, Rückert, Hautz,
Rosenthal, Turi, Hirschberg, Pohel, Clarenbach z Dunaja. —
Turi, Graf iz Trsta. — Krivaček, Sittich, Knaflitz iz Škofje-
loke. — Skalovnik iz Blanca.
Pri **avstrijskem cesarju:** Štrukelj iz Semiča.
Pri **južnem kolodvoru:** Belčič iz Inomosta. —
Molčić iz Prage. — Kolman iz Pulja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
8. nov.	7. zjutraj	37.8 mm.	10° C	brezv.	megla	32.20 mm.
	2. popol.	34.2 mm.	8° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	31.7 mm.	8° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 5-7°, za 0.3° nad normalom.

Dunajska borza
dné 9 novembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	99 gld. 80	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99	75
Avstrijska zlata renta	124	40
Avstrijska krona renta 4%	99	45
Ogirska zlata renta 4%	123	10
Ogirska krona renta 4%	97	55
Avstro-ogirske bančne delnice	1041	
Kreditne delnice	393	10
London vista	124	50
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	05
20 mark	12	21
20 frankov	9	91
Italijanski bankovci	46	30
C. kr. cekini	5	89

Dne 8. novembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148 gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	199	50
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	50
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	124	50
Kreditne srečke po 100 gld.	197	50
Ljubljanske srečke	24	75
Radolfove srečke po 10 gld.	23	50
Akcijske anglo-avstr. banke po 200 gld.	175	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	387	
Papirnat rubelj	1	86

Povsod se iščejo osebe, ki imajo obširne zveze
in koneksije in bi bile voljne, prevzeti
majhno zastopstvo. — Ponudbe naj se pošljejo
pod „X. Y.“ upravištvu „Slov. Naroda“. (1243-2)

VIZITNICE
priporoča po nizki ceni
„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

C. in kr. drž. vojno ministerstvo. K oddelku 13, št. 2122 ex 1894.

Izyleček iz razglasa.

Državno vojno ministerstvo namerava
del opravičnih in oblačilnih predmetov
iz usnja za C. in kr. vojsko
v letu 1895. dobavljati pri malih obrtnikih.
Gledé natančnejših pogojev za udeležbo pri tej dajitvi se opo-
zarja na razglas v št. 251 „Slovenskega Naroda“ z dné 2. novem-
bra 1894, ki je tam v polnem obsegu razglašen, in na seznamu
A. in B.

Na Dunaji, dné 10. oktobra 1894. (1207-2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

+

Tužnim srcem naznanjva vsem svojim so-
rodnikom, prijateljem in znancom, da je Bogu
vsegamogočnemu v njegovih nezapodljivih skle-
pih dopadlo, najinega preljubeznivega sinčka
Gabrijela Ludovika Maria
po kratki in mučni bolezni, v 11. mesecu njegove
starosti, k sebi v večnost poklicati.
Truplo nepozabnega umrlega bode dné 9. no-
vembra ob 9. uri popoldne v farni cerkvi Tre-
banjski blagoslovljeno in na endotnem miročvoru
k večnemu počitku položeno.
(1274) **Karol in Gabrijela Semen.**

Posestvo na prodaj.
Dvonedstropna hiša, prikladna za vsako
trgovino, s hlevmi za krave in konje, 31 oral zem-
ljišča, gozdi, lepim vrtom, vse v bližini hiše, se
po ceni prodaja, ker odpotuje lastnik tega po-
sestva.
Vpraša naj se pri gosnodu notarju **Niku**
Lenček-u v Škofji Loki. (1237-3)

Pozor strelci!
V nedeljo 11. t. m.
popoldne ob 2. uri
se začne v **Hafner-
jevi pivarni na**
Sv. Petra cest
prosto streljanje
s sobnimi puškami
na kapseljne.
7 dobitkov 70 kron, serija
pet strelav stane 20 kr.
Pristop dovoljen vsako-
mur. — Dan razdelitve
dobitkov se naznani.

Huverte s firmo
priporoča
„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.
Kri čistilne kroglice
so se vselej sijajno osvedočile pri zabasani
človeškega telesa, skaznem selodci,
pomanjkanji slasti do jedij itd.
Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja
škatljica samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škat-
ljicami 1 gld. 5 kr.
Dobiva se pri (1231-2)
Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.
Pošilja se s obratno pošto.
Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Izvod iz voznega reda
veljavnega od 1. oktobra 1894.
Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
ljani za 1 minuto naprej.
Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)
Ob 12. uri 5 min. po vozi osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, des Solthal v Aussee, Ischl, Gmun-
den, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice,
Plzeň, Marijine varo, Eger, Karlove vare, Francove vare, Prago,
Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Solthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Solthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec,
Ljubno, des Solthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Ino-
most, Bregence, Gurk, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl,
Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Eger, Francove vare, Karlove vare,
Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Prihod v Ljubljano (juž. kol.)
Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-
sije, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov,
Plzeň, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, Aus-
see, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka-
Franzensfeste Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 27 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lipsije, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih
varov, Plzeň, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Genevo,
Gurk, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega,
Celovca, Lilenca, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Solthalja,
Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega Mesta.
Ob 9. uri 31 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in
Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)
Ob 7. uri 33 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 05 min. popoldne v Kamnik.
Ob 6. uri 50 min. zvečer v Kamnik.
Prihod v Ljubljano (drž. kol.)
Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. popoldne iz Kamnika.
Ob 6. uri 20 min. zvečer iz Kamnika. (4-254)

Gričar & Mejač
v Ljubljani, Slonove ulice št. 1
priporočata za prihodnjo zimsko sezono
svojo popolnoma novo asortirano zalogo
oblek za gospode in
dečke
zimske suknje, menčikove, havelocke,
sacco iz lodna, kožušne sacco, spalne
suknje, kostume za otroke in dežne
plašče iz kavčukovine,
dalje
dražestne novosti
v najfinejših, finih in srednjih konfek-
cijah za dame, kakor kolobarjih (Rad-
mäntel), golf capes, jaquetih, kožuš-
nih pelerinah, paletotih itd.
Plašči (1198-5)
za deklice in otroke v vseh velikostih.
Ilustrovani centki in vzorci blaga se raz-
pošiljajo zastonj in poštne prosto.

Št 684 **Razpis učiteljske službe.** O. 8. sv.

V tem političnem okraji popolniti je mesto učitelja-voditelja
II. plačilne vrste na dvorazredni ljudski šoli v Podgradu s slovenskim
učnim jezikom.

Plača, združena s to službo, ustanovljena je v deželni postavi z dné
14. decembra 1888, dež. zak. št. 1 ex 1889.

Pravilno opravičene prošnje naj se predpisanim potem tekom štirih
tednov tukaj vložé

C. kr. okrajni šolski svet Volosko
dné 5. novembra 1894.

(1272) Predsednik: **Fabiani I. r.**

Št 10 577. **Razpis.** (1 61-2)

Služba okrožnega zdravnika v Litiji
je izpraznjena.

Prosilci za to službo vložé naj svoje pravilno podprte prošnje
do 20. novembra t. l.

pri deželnem odboru kranjskem.

Deželni odbor kranjski
v Ljubljani, dné 3. novembra 1894.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.